

A Kúria

mint másodfokú bíróság

végzése

Az ügy száma:

Kpkf.II.39.351/2022/4.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács András a tanács elnöke

Dr. Bögös Fruzsina előadó bíró

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes:

felperes1

cím1

A felperes képviselője:

Érdi Ügyvédi Iroda,

jogi képviselő1 ügyvéd

(cím2

Az alperes:

Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatósága

cím3

Az alperes képviselője: jogi képviselő2

A per tárgya: idegenrendészeti ügy

A fellebbezést benyújtó fél: a felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Törvényszék

29.K.700.465/2022/5. számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes 2022. január 4. napján kelt 106-1-1637/59/2021-Ké. számú határozatával a felperest Magyarország területéről a Szlovák Köztársaság területére kiutasította, egyidejűleg a felperessel szemben 5 év időtartamra beutazási és tartózkodási tilalmat, továbbá a beutazási és tartózkodási tilalomra vonatkozó figyelmeztető jelzés Schengeni Információs Rendszerben (SIS II.) történő elhelyezését rendelte el. Határozatában a jogorvoslati tájékoztatás körében rögzítette, hogy a határozat ellen 8 napon belül lehet közigazgatási pert indítani.

[2] Az alperes határozatához csatolt jegyzőkönyv tanúsága szerint a határozatot a felperes által jól értett és beszélt magyar nyelven 2022. január 4. napján kihirdették, a döntéssel szemben benyújtható jogorvoslatról a felperes tájékoztatást kapott. A határozat tanúk által aláírt hatósági záradéka rögzíti, hogy a felperes a határozat tartalmát megértette, de annak aláírását megtagadta. A határozatot a felperes jogi képviselője részére 2022. január 11. napján kézbesítették.

[3] A felperes jogi képviselője útján 2022. január 18. napján keresetlevelet terjesztett elő az alperesi határozat ellen, abban többek között kifogásolta, hogy az alperes a felperest jogi képviselője nélkül idézte a 2022. január 4. napjára, amikor a meghallgatására sor került.

[4] Az alperes védiratában a keresetlevél elkészítettsége miatti visszautasítását kérte. Előadta, hogy határozatát 2022. január 4. napján a magyar nyelvet értő felperes előtt kihirdette, a felperes a határozat kihirdetését, valamint annak átadását rögzítő jegyzőkönyv aláírását megtagadta. Hivatkozott a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 87/N. § (1) bekezdésére.

Az elsőfokú bíróság végzése

[5] Az elsőfokú bíróság végzésével a felperes keresetlevelét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján visszautasította.

[6] Hivatkozott a Harmtv. 46. § (2) bekezdésére, 87/N. § (1) bekezdésére, annak Indokolására, a Harmtv. 92/C. § 18-19. pontjai alapján alkalmazandó általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 85. § (5) bekezdés a) pontjára, 86. § (1) bekezdésére, és megállapította, hogy azok alapján a határozatot 2022. január 4. napján kell közölni tekinteni, mert a közlés a felperes részére előbb történt meg a határozat kihirdetésével (2022. január 4.) mint a jogi képviselője részére elektronikus úton történt kézbesítéssel (2022. január 11.). Ebből következően a keresetindítási határidő 2022. január 5. napján nyílt meg, a felperes keresetlevelét határidőben 2022. január 12. napjáig nyújthatta volna be. Mivel a keresetlevél előterjesztésére 2022. január 18. napján került sor, a felperes a keresetindítási határidőt elmulasztotta, továbbá annak elmulasztása miatt igazolási kérelmet nem terjesztett elő.

[7] Megjegyezte egyrészt, hogy az alperes által 2022. január 4. napján felvett jegyzőkönyvből megállapítható, hogy a meghallgatás kezdete 2022. január 4. napjának 12 óra 16 perce, a felperes pedig – a keresetlevélben előadottak szerint – 10 óra 56 perckor tájékoztatta jogi képviselőjét arról, hogy meghallgatására kerül sor. Utalt másrészt arra, hogy a feladási igazolás szerint a felperes jogi képviselője részére a hatóság 2022. január 5. napján kézbesítette az alperesi határozatot, azonban, a jogi képviselő a küldeményt csak 2022. január 11. napján töltötte le. Végül megjegyezte, hogy a keresetlevél [48] pontja szerint a felperes feleségének tájékoztatása alapján a jogi képviselő is értesült arról 2022. január 5. napján, hogy a határozat megszületett.

A fellebbezés, az észrevétel

[8] A felperes fellebbezésében az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[9] Azt állította, hogy az elsőfokú bíróság végzése sérti az Ákr. 2. § (1) bekezdését és (2) a) pontját, 5. § (2) bekezdését, 58. § (5) bekezdés a) és b) pontjait, a 86. § (1) bekezdés a) és b) pontjait, a Harmtv. 87/K. § (4) bekezdését, a Harmtv. 87/M. § (1) bekezdését, a Harmtv. 87/N. § (1) bekezdését, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: Eüsz. törvény) 9. § (1) bekezdését, 14. § (4) a)-c) pontjait, továbbá, hogy az elsőfokú bíróság végzése ellentétes az 1/2019. számú KMJE határozatában és a Kúria Kpkf.40.306/2020/2. számú precedensképes határozatában foglaltakkal.

[10] Arra hivatkozott, hogy az 1/2019. KMJE határozatban foglaltak a perbeli ügyre irányadóak, mert az abban hivatkozott Ket. 40. § (7) bekezdése tartalmilag megegyezik a Harmtv. 87/K. § (4) bekezdésében foglaltakkal, amely rögzíti, hogy joghatályos kézbesítésnek a jogi képviselő részére történő kézbesítés minősül. Ennek pedig érvelése szerint az az indoka, hogy a kézbesítéshez lényeges következmények fűződnek.

[11] Rámutatott, a Kúria Kpkf.40.306/2020/2. számú precedensképes határozatában azért utasította el a felperes keresetlevelet visszautasító végzés elleni fellebbezését, mert a vizsgált ügyben megállapítható volt, hogy az alperes az ügyfél képviseletében eljáró jogi képviselő részére megküldte a határozatát, így a kézbesítés nem maradt el, ezért a jogi képviselő részére történő szabályszerű kézbesítéssel a keresetindítási határidő megkezdődött, csak a jogi képviselő a kézbesítéstől számított harminc nap leteltét követően terjesztette elő a keresetlevelet.

[12] A perbeli esetben pedig a jogi képviselő a részére történt kézbesítést követő nyolc napos határidőn belül benyújtotta a keresetlevelet. Téves az elsőfokú bíróság érvelése, hogy mivel a jogi képviselő a felperes házastársától telefonos tájékoztatást kapott a határozat megszületéséről, módjában állt volna a keresetlevelet benyújtani, mert a döntés tartalma számára ismeretlen volt. A Kúria precedensképes határozatát alkalmazva álláspontja szerint megállapítható, hogy amennyiben a jogi képviselő a döntés vele való közlésével megnyíló határidőn belül benyújtja a keresetlevelet, az semmiképpen nem lehet elkészt.

[13] A határozat jogorvoslati tájékoztatása alapján azzal érvelt, hogy az alperes a jogi képviselőt a határozat közlésekor tájékoztatta a keresetindítás lehetőségéről és annak nyolc napos határidejéről, arról viszont nem tájékoztatta, hogy az ügyfél részére mikor került sor a kézbesítésre és így mikortól számítja a nyolc napos határidőt. Ezt pedig nem pótolhatja az ügyfél házastársának telefonos tájékoztatása. Az elsőfokú bíróság logikáját követve előfordulhat olyan eset is, hogy a jogi képviselő részére történő kézbesítés megtörténtekor a keresetlevél benyújtására nyitva álló határidő már eltelik.

[14] Az elsőfokú bíróság végzése szerint az alperes a felperesi jogi képviselő részére 2022. január 5. napján kézbesítette a határozatát, aki azt január 11. napján töltötte le. Amennyiben az első értesítés (január 5.) napját követő ötödik munkanapon (január 12.) esedékes második értesítést követő ötödik munkanapon, tehát január 19. napján vette volna át a jogi képviselő a határozatot, az még mindig az Eüsz. tv. 14. § (4) bekezdés a) pontja szerinti határidőben

történő átvételnek minősülne, mulasztás tehát nem terhelné a jogi képviselőt. Ugyanakkor megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság logikája szerint ekkorra már pont egy hete letelt volna a keresetlevél benyújtására a Harmtv. 46. § (2) bekezdése alapján nyitva álló nyolc napos határidő. Ez érvelése szerint téves gondolatmenet, és nem is egyezhet meg a jogalkotó szándékával. Kiemelte, hogy még véletlenül sem irányult a jogalkotó szándéka arra, hogy a harmadik országbeli állampolgárok számára megnehezítse a bírósághoz fordulást, mert azzal megsértette volna a közigazgatási eljárás alapelveit, így a Harmtv. 92/C. § 1. pontja alapján alkalmazandó Ákr 2. §-ában foglalt jogszerűség elvét, 5. § (2) bekezdés a) pontjában írt ügyféli jogok előmozdítására vonatkozó kötelezettséget.

[15] Utalt arra is, hogy a jogi képviselő eljárásának különös jelentősége van, csak ő tehet ugyanis hatályos nyilatkozatot, beleértve a keresetlevél benyújtását. A perbeli esetben a felperes a teljes eljárásra kiterjedő meghatalmazást adott a jogi képviselője részére, ezért a határozat vele való közlésével nem került közelebb a jogorvoslat jogának gyakorlásához. Amennyiben az elsőfokú bíróság végzése szerinti gyakorlat alakulna ki, a képviselőt kiüresedne, tartalom nélkülivé válna, hiszen a képviselő az iratok ismerete nélkül nem tudná a feladatát ellátni, a részére történő kézbesítésig pedig a jogorvoslatra nyitva álló határidő már le is telne. Ez a jogértelmezés tehát nemcsak hibás, de az erkölccsel és a józan ésszel is ellentétes.

[16] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kiemelte, hogy a felperes számára a kiutasítást elrendelő határozat 2022. január 4. napján került közlésre, a határozat cégkapun keresztül a felperes meghatalmazott jogi képviselőjének is megküldésre került 2022. január 5. napján, azt a jogi képviselő 2022. január 11. napján töltötte le. Hivatkozott a Harmtv. 87/N. § (1) bekezdésére, amelynek alapján a felperessel való közlési időpont (2022. január 4.) a kiutasítást elrendelő határozat megtámadására nyitva álló határidő kezdő időpontja, annak utolsó napja 2022. január 12-e, így a 2022. január 18. napján beérkezett kereseti kérelem elkésett. Hivatkozott a Harmtv. 92/C. §-ára, amely meghatározza, hogy mely eljárási cselekményekben ír elő különös rendelkezéseket a Harmtv., a speciális szabály (Harmtv.) pedig lerontja az általános szabályt (Ákr.).

A Kúria döntése és jogi indokai

[17] A felperes fellebbezése az alábbiak szerint nem alapos.

[18] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság érdemben helytálló döntést hozott, a rendelkezésre álló adatokból okszerű következtetést vont le arra nézve, hogy a felperes elkésetten nyújtotta be a keresetlevelét, amely elkésettség a keresetlevél visszautasítását eredményezi.

[19] A perben nem volt vitatott, hogy az alperes határozatát a felperes által jól értett és beszélt magyar nyelven részére 2022. január 4. napján kihirdette, továbbá, hogy a határozat a felperes jogi képviselője részére 2022. január 11. napján kézbesítésre került. A keresetlevél benyújtására 2022. január 18. napján került sor.

[20] A Harmtv. 87/N. § (1) bekezdése értelmében a határozatot az idegenrendészeti hatóság közli az ügyféllel, a képviselővel és az ügyben eljáró szakhatósággal. Amennyiben a döntés mind az ügyféllel, mind a képviselővel közlésre került, úgy a joghatások az ügyféllel történő közlés napjával állnak be.

[21] Az alperes az eljárása során meghozott határozatát a Harmtv. 87/N. § (1) bekezdés első mondatának alkalmazásával kézbesítette, így azt megküldte mind a felperes, mind pedig a felperes jogi képviselője részére. Ez esetben, ugyanezen jogszabályhely második mondata alapján a párhuzamos kézbesítés joghatása az első visszaigazolás időpontjával áll be. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította meg, hogy a keresetlevél benyújtásának határideje szempontjából az alperesi határozat felperes részére történt közlésének időpontja, azaz 2021. január 4. napja a releváns, ehhez képest pedig az elkésztettség fennáll.

[22] A felperes által hivatkozott 1/2019. KMJE határozat nem volt figyelembe vehető, mert az arra az esetre vonatkozik, ha a jogszabály nem ír elő párhuzamos kézbesítést. A perbeli esetben a Harmtv. 87/N. § (1) bekezdése előírja a határozatnak a felperes és képviselője részére történő kézbesítését is. Kiemelendő emellett, hogy a hivatkozott jogegységi határozattal értelmezett Ket. 40. § (7) bekezdése nem a párhuzamos kézbesítésre, hanem a képviselő szabályaira vonatkozik.

[23] A felperes tévesen hivatkozott a Harmtv. 87/K. § (4) bekezdésére is, mert az a képviselő szabályait rögzíti. Ezzel szemben a Harmtv. 87/N. §-a vonatkozik a döntés közlésére, amely a Harmtv. 87/K. § (4) bekezdéséhez képest speciális, kifejezetten a határozat közlésére vonatkozó és arra alkalmazandó rendelkezés.

[24] A Kúria Kpkf.VI.40.306/2020/2. számú végzésének tényállása szerint a felperesi jogi képviselő a részére történt kézbesítéstől számított 30 napon túl nyújtotta be keresetét, a felhívott esetben azonban párhuzamos kézbesítés nem állt fenn, így a határozat a perbeli esetben nem volt figyelembe vehető. A párhuzamos kézbesítés szempontjából éppen annak van jelentősége, hogy amennyiben az ügyfél részére a határozat szabályszerű kézbesítése a jogi képviselő részére történő kézbesítésnél hamarabb megtörténik, a jogi képviselő részére történő kézbesítéshez nem fűződik a keresetbenyújtási határidő szempontjából joghatás.

[25] Mindemellett arra valóban helytelenül utalt az elsőfokú végzés, hogy bármilyen relevanciával bírna akár a kézbesítés, akár a keresetbenyújtás szempontjából a felperes házastársának jogi képviselő részére adott telefonos tájékoztatása, ez ugyanis semmilyen jogi jelentőséggel nem bír.

[26] A felperes alaptalanul kifogásolta, hogy az alperes nem tájékoztatta a felperesi jogi képviselőt arról, hogy a felperes részére mikor került kézbesítésre a határozat, és így a 8 napos keresetindítási határidő mikor kezdődik, ilyen jellegű tájékoztatási kötelezettséget ugyanis a jogszabály nem ír elő.

[27] A Kúria rámutat arra, hogy valóban előfordulhat olyan eset, hogy a jogi képviselő részére történő kézbesítéskor a keresetlevél benyújtására nyitva álló határidő már eltelik, főleg a kiutasítást elrendelő határozatok esetén, ahol a Harmtv. 46. § (2) bekezdése alapján a keresetindításra rendkívül rövid, 8 napos határidő áll rendelkezésre, azonban feltehetőleg a jogalkotó a Harmtv. 87/N. § (1) bekezdésének megalkotásakor a hatékony jogorvoslathoz való jogra figyelemmel volt (pl. igazolási kérelem).

[28] A Harmtv. 92/C. § 1. pontja alapján alkalmazandó Ákr. alapelvi sérelmei körében a Kúria megállapította, hogy a Harmtv. tételes jogi rendelkezésére tekintettel az Ákr. alapelveinek sérelme nem állapítható meg.

[29] Mindezek alapján a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 114. § (5) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

[30] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[31] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[32] Az alperes másodfokú perköltséget megfelelő felszámítás és igazolás útján nem érvényesített, ezért e kérdésben a Kúriának a Kp. 35. §-a folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 81. § (1)-(2) bekezdése, 82. § (1), (3) bekezdései és 83. § (1) bekezdése alapján rendelkeznie nem kellett.

[33] A végzés ellen a fellebbezést a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2022. április 20.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Bögös Fruzsina s.k. előadó bíró,
Dr. Tóth Kincső s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

